

2024 tavasz, IV.szám

Köszöntő

Kedves Alumnisok!

*„...és adjatok hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért...”
Ef 5,20*

Néhány héttel ez előtt az osztályomtól azt kértem, hogy írjanak a jövőbeli énjüknek egy üzenetet arról, hogy miért is hálásak éppen most. Gondoltam jó érzés majd lesz nekik végzősként visszaemlékezni ezekre az időkre. A megírt kis papírokat gondosan borítékba tettük, lezártuk és felírtuk rá az aznapi dátumot.

Amikor sétáltam ki az osztályból, próbáltam visszaemlékezni a 10. osztályos énemre és arra, hogy vajon én mit írtam volna arra a kis fehér papírra. Talán azt, hogy hálás vagyok a családomért és a barátaimért, hogy Refis lehetek, hogy az első művészetibe járhatok, hogy zenélhetek, vagy hogy szeretem az informatikát?

Természetesen cikáztak a gondolataim, és egészen sokat elmélkedtem magáról a háláról és arról, hogy milyen kevésszer is használjuk ezt a szót. Valahogy nincs időnk kimondani, vagy csak feleslegesnek gondoljuk, pedig jelen van a mindennapjainkban és szorosan körülölel bennünket. Egyszerűen csak jó hallani, ha valaki hálás nekünk, és még jobb kimondani, hogy hálásak vagyunk valakinek.

A sok gondolkodás után végül rájöttem, hogy igazából azért vagyok most is hálás, amiért gimnazistaként. A családomért és a barátaimért, hogy Refis lehettem, hogy az első művészetibe járhattam, hogy zenélhettem és hogy szeretem az informatikát. A múltbeli háláim segítettek az utamon. Most pedig hálát adok Istennek, hogy írhatok nektek és hálás vagyok, hogy ti ezt olvassátok! Alig pár hónap telt el azóta, hogy megszületett a hírlevél gondolata, és vele együtt az öregdiákok összefogása. Többször is találkoztunk kisebb-nagyobb csoportokban egymással, vagy a mostani diákokkal. Megmutattuk, hogy milyen egység van a Refisek között, bármi is legyen – vagy lesz – az érettségi bizonyítványunk dátuma.

Kedves Exrefisek, vagy Alumnisok, vagy Öregdiákok! Hívjuk magunkat akárhogy, egy biztos: hálás vagyok értetek! És a reménység, hogy voltak, és vannak kegyelmi pillanatok, amikor a Lélek mindezeket élővé tette és teszi bennünk, bennetek.

Szeretettel köszöntök minden öregdiákot! (A tablón, mint örök fiatalokkal találkozom veletek nap, mint nap.)

Birkás Zsófia
igazgatóhelyettes
(Érettségi éve: 2015)

Beszélgető est

Március 9-én, szombaton a diákotthon lakóit öregdiákjaink látogatták meg.

Az Alumni és a Diákönkormányzat szervezésében alábbi „sztárvendégeinkkel” beszélgethettünk: Balog Annával, Böröczky Annával, Szakács Gergővel, Lődi Bencével, Vajda Péterrel, és Kopeczky-házaspárral, Ildikóval és Péterrel. A rendezvény a diákotthon társalgójában zajlott, ahol kedves vendégeink szívesen és őszinte válaszokkal fogadták kérdéseinket. A vezetett beszélgetést követte Lődi Bence rövid hangszerbemutatója, majd a Gimnázium jóvoltából tea, zsíros kenyér és forró csokoládé mellet lehetett kötetlenül beszélgetni látogatóinkkal.

Köszönjük mindenkinek a részvételt!
az iskola Diákönkormányzata

Bezzeg az én időmben...

Mindig szívesen emlékszem vissza a Refis éveimre, a kollégiumi élet tanításaira vagy éppen a kisebb-nagyobb csínytevésekre. Ezekre a dolgokra azonban a mostani Refis diákok is kíváncsiak voltak, ezért szervezték egy multidéző beszélgetést 2024. március 09.-én az új kollégium társalgójában, ahová hét öregdiák társammal érkeztünk.

Be kell vallanom, hogy sajnos akkor voltam utoljára az iskolában, amikor elballagtam 2011-ben, viszont amint beléptem az épületbe, mintha haza érkeztem volna. A diákok egyből fogadtak minket, és egy rövid kis felkészülés után el is kezdtük feleleveníteni a múltat.

Az első körökben irányított kérdéseket kaptunk, amelyre mindenki egyesével felelt. A tematika egészen széles skálán mozgott, de természetesen a fő csapásvonal az volt, hogy ki milyen rosszaságot követett el még diákként. Voltak azonban a generációs különbségekhez kapcsolódó, mélyebb kérdések is, valamint a végén megkérdezték tőlünk, hogy „Milyen tanácsot adnánk a mostani diákoknak?” Számomra ezt volt a legnehezebb megválaszolni, de kis gondolkodás után szerintem elég határozott választ adtam az érdeklődő diákseregnek.

“Ne mulasszatok el semmilyen felétek jövő lehetőségét! Ki tudja melyik mit tartogat. Maximum később eldöntitek mi volt hasznos, és mi nem.”

Mindezek után még készültek egy kis fogadással (zsíros kenyér, tea, forró csoki), majd kezdődött a kötetlen beszélgetés, ahol mindenki személyre szabottan tehette fel kérdéseit nekünk, öregdiákoknak.

Igazán jól éreztem magam és szerintem most beszélhetek a többiek nevében is. Izgalmas volt látni újra az iskolát és a sok diákot, akik majd pár év múlva ugyan azt elmondhatják, amit mi: „Bezzeg az én időmben...”

Lódi Bence
(Érettségi éve: 2011)

Miniinterjúk

Bármerre is barangolunk a világban, egészen nagy esély van arra, hogy összetalálkozunk egy ex-refissel, vagy ha vele nem is, akkor a testvérével, a fodrászával, vagy a szomszédjával... Az októberi találkozók csak az első lépcsőfoka volt egymás megismerésének, így hát íme, itt egy újabb. A további hírlevelek mindegyikébe két volt öregdiákot kérdezzünk.

Ideje izgulni, hogy kik lesznek a következők!

Tóth-Knapecz Kata
(Érettségi éve: 2015)

1. Mivel foglalkozol jelenleg és mi miatt választottad ezt a pályát (vagy választott a pálya téged)?

Elsősorban néptánctanítással foglalkozom, illetve a Refiben elméletet (néprajzot és tánc történetet) is tanítok. Budapesten diaszpórában élő magyaroknak is tanítottam elméletet és a Zenetudományi Intézetben is dolgozom a Néptánc Archívumban.

Kicsi korom óta szeretek táncolni, már általánosban is néptáncoltam, viszonylag hamar (Anyukám szerint 12 évesen) eldöntöttem, hogy néptánc tanár leszek (Anyukám szerint akkori terveim szerint még Spanyolországban). A Refibe is ezért jöttem, aztán a Táncművészeti Egyetemen és az ELTE-n néprajz szakon végeztem.

2. Mit jelentett számodra refis diáknak lenni? Mit jelent ma?

Elsősorban egy közösséghez tartozást. Számomra nagyon fontos volt a hitélet napi szinten való megélése is, SDG-s is voltam. Nagyon jó emlékeket őrzök a koleszról, a mai napig tartom a volt szobatársaimmal a kapcsolatot, szinte testvérekként tekintettünk egymásra.

A mával kapcsolatban speciális a helyzetem, mivel nem csupán öregdiák vagyok. Az első 1-2 hónapban nagyon furcsa volt, hogy azokat a tanárokat tekintem kollégának és tegezem őket, akik pár évvel ezelőtt még engem tanítottak.

Az iskola története, szellemisége, identitása akkor is nagyon fontos volt és ma is az. A Refinek ma is komoly megbecsültsége van a városban. Ami számomra nagyon furcsa, hogy már nincs köpeny.

3. Van-e olyan egykori tanárod, akire különösen szívesen emlékszel vissza?

Kovács Péter volt a legmeghatározóbb tanárom. Személyesen és osztályszinten is nagyon jó kapcsolatunk alakult ki vele, úgy éreztem, apánk helyett apánk volt. A mai napig sokszor eszembe jut, hogy milyen büszke lenne rám és nagyon hiányzik, hogy már nincs velünk. A kisugárzása, a diákokhoz való hozzáállása, a tudása - és az, hogy mindezt milyen alázattal kezelte - a mai napig példaként áll előttem.

Az osztályfőnökömmel, Pitó Kati nénivel érettségi óta tartom a kapcsolatot, pedig franciát nem is tanultam. Érdekes, hogy a néprajz felé ő irányított, egy program keretében elküldött fél évre Kézdivásárhelyre azért, hogy (ezt ő mondta így) a magyarságtudatomat erősítse. Ezt akkor még nem egészen értettem, most viszont már egészen fontos, meghatározó életszakaszomként emlékszem vissza erre a fél évre.

4. Mit üzennél a mostani refiseknek?

Ne felejtsetek el, hogy honnan indultatok!

5. Villámkérdések

- **Kedvenc szín?** Kék.
- **Bringa vagy autó, vonat vagy busz?** Autó és vonat.
- **Édes vagy sós?** Édes.

6. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **Várkert?** A platánfa.
 - **bordásfal?** Juj...kézenállás.
 - **krokodilfarm?** Fogalmam sincs. Ja, hogy a krokodil! Mi már csak így emlegettük. Akkor szerenád.
-

Rojtos Norbert
(Érettségi éve: 2001)

1. Mivel foglalkozol jelenleg és mi miatt választottad ezt a pályát (vagy választott a pálya téged)?

A Balatonfüredi Református Általános Iskola és Óvoda főigazgatója vagyok (bár ezt a titulust még szoknom kell), ez a tizedik év, hogy vezetem az intézményt. Az általános iskola 2012-ben került egyházi fenntartásba, az óvodánk 2020 szeptemberében indult, én pedig 2014 nyara óta vagyok itt.

Nem én választottam, egyértelműen a gondviselés hozott vissza ide, a szülővárosomba. Előtte az itteni zeneiskolában tanítottam trombitát, vezettem a fúvószenekart és bár már 2014 előtt is szóba került az iskola, akkor még nem éreztem úgy, hogy készen állok rá.

Az igazgatói teendők mellett egy osztályban tanítok magyar nyelv és irodalmat.

2. Mit jelentett számodra refis diáknak lenni? Mit jelent ma?

Nehéz megfogalmazni így, ennyi év távlatából, hogy akkor mit jelentett, a második kérdésre válaszolni jóval könnyebb. Volt nem kevés dolog, amit akkor még nyűgnek, feleslegesnek, túlszabályozottnak gondoltunk, de ezek utólag kerülnek a helyükre és nyerik el értelmüket. Felnőttként újraértelmeződik az az értékrend, amit akkor kaptunk: rend, tisztelet, a másik elfogadása – ezek nagy szavaknak tűnnek ugyan, de azt hiszem, ezek azok az igazán fontos dolgok, amik hosszú távon is meghatározzák a Pápan töltött gimnáziumi évek helyét és értékét az életünkben.

A szintén füredi Varga András (aki pár évfolyammal felettem végzett) fia és az én fiam osztálytársak lettek, így gyakran találkozunk és nagyjából minden harmadik mondatban előkerül a Refi – vagy valamilyen régi sztori formájában, vagy pont az imént említettek mentén.

A feleségem, Tösér Kinga, szintén öregdiák és volt osztálytársam, ezért otthon is mindig van velünk egy csipetnyi a Refiből.

3. Van-e olyan egykori tanárod, akire különösen szívesen emlékszel vissza?

Hogyne, méghozzá egyből olyan sok mindenki jut eszembe, hogy nagyon nehéz választani.

Kálmán Attila, bár nem tanított, de az a habitus, az értékrend, a következetesség, példa, humor, amit sugárzott maga körül, jelenlegi pozíciómban is mintaként szolgál. Bárdos Zoltánt, volt osztályfőnökömet elsősorban nyitottsága és szabadságszeretete miatt kedveltem mindig is. Adorján Zoltán volt a magyartanárom, rá elsősorban a közös tantárgy miatt emlékszem szívesen vissza. Torma Ákos, mint a rend és a következetesség

megtestesítője. Csizmadia Mártát pedig nem csupán a sok közös zenélés, de a lelki támogatás miatt is nagyra tartom mind a mai napig.

4. Mit üzenél a mostani refiseknek?

Lehet, hogy sokmindent egyelőre még nem értetek, de higgyétek el, hogy óriási értékeket kaptok ezekben az években, amik egész életetekben végig fognak kísérni benneteket és rengeteget fogtok profitálni belőlük.

És azt, hogy a középiskolás évek a legjobbak, ki kell használni!

5. Villámkérdések

- **Kedvenc szín?** Tengerészkék.
- **Bringa vagy autó, vonat vagy busz?** Bringa és vonat.
- **Édes vagy sós?** Sós.

6. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **Várkert?** Szabadság.
- **bordásfal?** Szívás.
- **krokodilfarm?** Hepiend.

Fogjunk össze a Refi táboráért!

Hosszú évekig működött a Refisek tábora Révfülöpön. A covid kissé megtépázta, majd csendre intette a helyet, de most eljött az idő, hogy újra birtokba vegyük!

Talán sokaknak meghatározó élmény volt a révfülöpi szecskatáborokban eltöltött néhány nap, és vannak olyanok is, akik csak történeteket hallottak róla. Az idő nem kímélte szeretett táborunkat és ahhoz, hogy régi fényében tündököljön, segítségre van szükség.

A háttérmunkálatok, ötletelések, telefonálgatások már hónapok óta zajlanak, de eljött az ideje annak, hogy fizikailag is elkezdődjenek a munkák. Egy összefogásra, segítségnyújtásra hívunk benneteket április 20-án a Refi táborhelyére, Révfülöpre.

Aki úgy érzi, hogy szívesen segít, az tudassa velünk az alábbi linken található űrlapon! (Az itt regisztrálók kapni fognak egy részletesebb leírást is a napról!)

REGISZTRÁLOK

Farsang a Refiben

Kedves Alumnisok!

A januári farsangi mulatságon is bebizonyítottuk, hogy alma materünk számíthat ránk, jelen tudunk lenni iskolánk és a jelenlegi diákok életében. Nektek köszönhetően fél száz tombolafelajánlás érkezett többszázezer forint értékben.

A farsangot szervező Diákönkormányzat köszönettel vett minden támogatást! Az ő levelüket olvashatjátok:

"Kedves Támogató!

Köszönetet szeretnénk mondani, hogy tombolafelajánlásoddal színesebbé titted a nyeremények sokaságát! Hálával tartozunk, amiért észrevetted a segítség lehetőségét és hozzájárulásoddal részt vettél a refis farsangi hangulat megteremtésében.

Köszönjük, hogy számíthatunk rátok!

*A pápai Refi jelenlegi diáksága nevében:
a Diákönkormányzat vezetősége"*

Hírek

Farsang a Refiben

Idén is iskolánk Diákönkormányzata szervezte a farsangot.

[Tovább olvasok](#)

SZJA 1%

2024

[Tovább olvasok](#)

weboldal

facebook